

[Bernhard Baunsgaard]

november–december, hvorefter udenrigsministeren meddeler, at, i hvert fald den 15. januar kommer der noget. Nu er vi i februar, og der er stadig væk-ikke kommet noget. Jeg kunne have forstået, hvis fremskridtspartiet og de øvrige forslagsstillere i dag havde sagt: med en regering, der i den grad har vanskeligheder med at finde sine egne ben, vil vi ikke stille vores lovforslag i bero. Men det var vel også det, der lå bag. Det er egentlig meget forståeligt. Jeg forstår ikke, at ministeren kan tage sagerne med den ro, som han gør, tilsyneladende, og jeg kan slet ikke forstå, at han kan få sig selv til at opfordre andre til at tage den med ro. Var det dog ikke på tide, at vi tog fat på at løse de helt ubestridelige samfundsproblemer, vi har, bl. a. med den fjollede lov – undskyld udtrykket – fra 1975, lavet af venstre og socialdemokraterne?

Kaj Hansen (DKP):

Den nostalgiske debat kan jo være meget interessant, men den giver jo ikke så meget. Jeg kunne tænke mig at spørge ministeren, om de overvejelser, han har gjort sig, eventuelt kunne gå i retning af, at man gjorde skel imellem ejendomme på den måde, at der for produktionsejendomme, altså først og fremmest landbrugsejendomme, blev gennemført en særlig ordning – i modsætning til de ejendomme, som man kun indehaver, uden at der foregår nogen produktion.

Ove Jensen (FP):

For at der ikke skal være nogen misforståelser med hensyn til den forhandling, der foregik i foråret 1975, må jeg sige, at det blev i hvert fald helt klart fra fremskridtspartiets side meddelt partiet venstre, at alt, hvad man ville foreslå af lempelser inden for kapitalvindingsskatten, det ville fremskridtspartiet medvirke til. Men vi ville altså ikke medvirke til nogen stramning af reglerne. Det, jeg hentyder til her, er jo den forhøjelse, som også blev vedtaget, derved at beskatningsprocenten blev forhøjet fra 65 til 75 pct. Det korte af det lange er, at venstre valgte et forlig med et parti, hvor man kunne få reglerne om kapitalvindingsskatten strammet, i stedet for at gå ind i et forlig med fremskridtspartiet, hvor man kunne have fået reglerne om kapitalvindingsskatten lempet.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Nu bliver jeg altså nødt til at bede om ordet igen, når hr. Ove Jensen så letfærdigt fremstiller det, der skete ved det forlig. Der skete det, at procenten på de 6 blev ændret til en procent på 8 i de første 3 år, 9 pct. de næste 3 år, og derefter 10 pct. Det var forudsætningen for forhøjelsen til de 75 pct. Når det fremstilles, som om det var en skærpelse af kapitalvindingsskatten, så må det vist bero på en fejlhuskning fra hr. Ove Jensens side. Dertil kommer, at der blev indført netop det, som hr. Bernhard Baunsgaard kritiserede så stærkt, et ekstra tillæg i forbindelse med ekspropriationsforretninger på de 30.000 kr. Det havde vi ikke, før det forlig blev indgået.

At tiden har vist, at der er ting, der bør rettes, det har vi alle erkendt, og derfor kunne vi egentlig have været denne her diskussion foruden, for vi arbejder med problemerne. Jeg har gentagne gange herfra på regeringens vegne givet udtryk for, at vi ville tage disse problemer op og prøve at rette de skævheder, der er.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Det er korrekt, at procentsatsen på 6 blev forhøjet til 8 og 9 og 10 pct.; det var den lempelse, fremskridtspartiet ville tilslutte sig. Men vi ville ikke gå med til forhøjelsen af beskatningsprocenten fra de 65 til de 75, som medførte en skærpelse af kapitalvindingsskatten, selv om procentsatserne blev forhøjet, hvad der i øvrigt også fremgår af forhandlingen i forbindelse med det forlig i foråret 1975 mellem de to partier. Man kan blande tilbage i folketingets forhandlinger og se – det var i maj 1975 – at det da fra de to partiers side blev sagt, at det ville medføre en skærpelse og et forhøjet provenu af kapitalvindingsskatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: